Culoarea personală a maestrului „Eu”

On Septembrie 11, 2011

Apropie-te de idealul ce-l porți în tine însuți, fără să-ți trădezi potențialul de a fi strălucit.

Celebrul regizor rus, Serghei Eisenstein, "Tatăl Montajului" cum a fost el considerat de criticii de film, a avut o colaborare cu celebrul pianist Prokofiev, a cărui principală responsabilitate era de a compune coloana sonoră a noului său film despre Războiul Civil, intitulat *"Noi, oameni ruși"*.

Uneori Prokofiev era nemulțumit de scenele din film. Odată, Eisenstein i-a arătat un fragment de bătălie. Compozitorul, a urmărit fragmentul de două ori, apoi a strigat enervat:

- Destul ! Nu simt niciun ritm. Asta mă încurcă și n-am să pot face nimic !

Eisenstein i-a explicat că fragmentul în cauză urma oricum să mai fie retușat. Nemulțumim, Prokofiev i-a cerut:

- Mai întâi șlefuiește-l și apoi arată-mi-l ! *

Leadership: Ce raporturi ai putea stabili între formele de reprezentare a conceptului de "Brand" și formele de comunicare a inițiativei de revizuire a propriei imagini de "favorit" al transfigurării creației?

Stârnești admirația și recunoașterea oamenilor prin ceea ce ești și prin ceea ce ai de însemnătate în tine. Acesta este principalul criteriu după care ești evaluat de cei din jur. A fi un om de mare valoare presupune mai întâi de toate să ai o capacitate mare de dezvoltare a propriilor creații și resurse, și în același timp, să știi să-ți valorifici „producția proprie” prin colaborarea cu cei din jurul tău.

Cum ai putea să realizezi ceva deosebit, să dai viață acelei dorințe în care crezi, să te apropii mai mult de obiectivul propus dacă ceea ce faci nici ție însuți nu-ți este prea limpede sau nu este finisat în totalitate? Mai întâi șlefuiește muchiile lucrării pe care vrei s-o realizezi până ce o aduci aproape de perfecțiune, mai întâi joacă-ți tu bine rolul, apoi lasă-i pe ceilalți să-și joace cât mai bine rolul lor.

Brandul este ceea ce ai finisat în totalitate după ce-ai pierdut controlul parțial sau total în anumite etape ale unui demers experimental. El se află într-un raport de proporționalitate directă cu promovarea imagini de "favorit" al transfigurării creației atunci când reușești să respecți termenul de validare a cerințelor de conținut care nu reflectă condiția de "retur".

Pentru ce apelezi la ajutor: ca să-l pierzi sau ca să-l câștigi? Slăbiciunea ta apare chiar în ceasul când înclini spre tine cumpăna șovăirilor tale. Iar atunci când se întâmplă acest lucru îți trădezi adevăratul potențial, înseamnă că te-ai întors împotriva ta, împotriva propriilor tale convingeri, dorințe și idealuri, înseamnă că ai abandonat ceva la care ții și în care ți-ai pus nădejdea. Nu vei putea să te apropii de idealul ce-l porți în tine însuți daca îți trădezi potențialul de a fi strălucit.

Creatorul se descoperă celui ce este dispus să-l găsească într-o perpetuă stare de nemulțumire. Celui ce este dispus să cuprindă toată cunoașterea într-o aventură captivantă trebuie automat să conducă raționamente de tipul "eu da, ei nu" prin obstacole fără sfârșit.

Leadership: Îți șlefuiești prin răbdare, disciplină și inteligență opera pe care o proiectezi către restul lumii, sau tinzi spre acea parte a labirintului în care tot ce faci se oprește?

Nimic nu se înfăptuiește dacă rătăcești într-un labirint creat dintr-o formă de apartenență la un spațiu ce pare imuabil, dacă tinzi spre acea parte în care tot ce faci se oprește. În acest caz înrăutățești și situația ta, și pe a celorlalți colaboratori ai tăi. Nu ai cum să lămurești prin intermediul celorlalți toate dilemele care te macină, însă poți să găsești o legătură și o potrivire între ce intenționezi să livrezi și ceea ce în realitate poate fi o justificare a unui fenomen de cumulare a mai multor metode de construcție a perspectivei.

Ca să-ți păstrezi valoarea, privește-ți performanțele ca un aspru judecător ce ține corect evidența bilelor albe și a celor negre, unul care nu poate greși în interpretarea unor situații, exprimări sau imagini confuze. Unul care ticluiește și dă însemnătate fiecărui amănunt ce îi poate trăda nesiguranța în procesul de prelucrare și integrare a unei forme alternative de reprezentare a informațiilor și transferul acestora între diversele niveluri ale artei.

Dacă dovezile de neclaritate în exprimarea unei imagini se arată convingătoare, atunci vei decădea în proprii tăi ochi și vei pierde teren în fața celorlalți.

Opera pe care o proiectezi în fața lumii este un fragment dintr-un scenariu intitulat "exemplu de pretențiozitate" care poate fi acceptat ca fiind valabil cu condiția să-l particularizezi la brandul unei personalități de marcă.

Culoarea personală a maestrului „Eu” este expresia evaluării propriului potențial, pe care numai daca îl exploatezi cum trebuie vei ajunge la rezultatele dorite. Mai întâi șlefuiește-ți potențialul, adăugându-i o culoare personală, și abia apoi vei străluci în propria ta ființă și în ochii celorlalți.

Așa cum diagnosticele bune duc la terapii mai bune, tot așa dezvoltarea și utilizarea la maxim a propriilor tale resurse și capacități duce la o colaborare mai strânsă și mai eficientă cu ceilalți.

Concluzie: Ca lider este important să știi să te autoevaluezi corect pentru a putea să-i evaluezi corect pe cei din jurul tău, mai ales pe aceia cu care trebuie să colaborezi la finalizarea unui obiectiv comun.

Judecă-ți întotdeauna corect și imparțial propriul tău „maestru”, apoi pe ceilalți, căutând să te perfecționezi tu însuți și abia apoi să ceri performanțe de la ei. Cu alte cuvinte, nu aștepta de la nimeni mai mult decât poți da tu însuți, deoarece toți se raportează la tine, liderul.

* Notă: Ion Barna – *Eisenstein* , Editura Tineretului, 1966.

Source: https://neculaifantanaru.com/culoarea-personala-a-maestrului-eu.html